

Original exposició a Palma

Les joguines de les padrines

Organitzada per la Conselleria de Cultura del govern Balear, presidida per Maria Antònia Munar, s'ha presentat al públic de Palma una exposició de joguines per a nines fabricades fa mes de cinquanta anys.

Amb el títol de "Les joguines de les padrines" s'ha inaugurat a Palma una exposició que, segons els seus responsables, és fins el moment única en tot l'estat espanyol. Es tracta d'un recull de les joguines més característiques amb què les nostres padrines, i també algunes mares, jugaren durant la seva infantesa.

La mostra oberta al públic és una part de la col·lecció de 3.500 peces que el pintor i professor de l'Escola d'Arts i Oficis de Ciutat, Ton Boig Clar, ha anat recollint al llarg de més de quinze anys.

L'exposició ha estat muntada per la Comissió Interdepartamental de la Dona, dirigida per Maria José Rodríguez, i estarà oberta al públic de Mallorca fins el 31 d'aquest mes d'octubre.

Fa 50 anys, i no tan enrere, ser una "bona dona" és evident què significava "ser una bona dona". Escola on s'aprenien les tasques domèstiques, bon aprenentatge catòlic, submissió al mascle i tota una vida dedicada a l'espòs i als fills. Les joguines, tan innocents elles en apariència, resultaven una arma de primera magnitud per a aconseguir els fins que aquella reaccionària societat tenia preparat per a les dones: ser una perfecta mestressa de casa.

Com mostra l'exposició, no era inútil res. Des de les clàssiques *pepes*, a les cuines, passant per les escoletes o els simpàtics animalets... tot responia al mateix fi. Molt il·lustratiu és el joc que es titula "Mi novio". Es tracta d'un joc que, a partir del número que et surt al dau, s'

ha de posar una fitxa a la casella corresponent, cadascuna de les qual ofereix el gran premi. ¿Quin premi? Casar-se amb un militar (tipus jove capità amb el bigoti franquista típic), amb un proto-yuppies de capell de copa, etc. És clar que també s'hi podia perdre en aquest joc, i per això hi ha la casella dedicada a la pobre fadrina que mai no podrà caçar cap home. I entre les que aconseguen bones noces i les que es queden per a vestir sants, sempre hi ha espai també –no podia ser d'altra manera a la beata societat de la posguerra espanyola– per a la casella que et dona el passaport per arribar a la boda que més alt conduir, al menys fins al cel, és a dir, a fer-se monja. Bona esposa –ben casada amb un al.lot de possibles–. bona i casta fadrina

"Les joguines de les padrines" una exposició única a tota Espanya.

ARXIU

fins a la mort o esposa de l'altíssim. Poques possibilitats hi havia per a les nostres padrines.

El contingut ideològic no s'escapa de cap de les joguines. Fins i tot la mateixa confecció era classista. Evidentment no és el mateix una pepa de nina pobra que una per a nina de "bona família", en expressió tan del gust de l'època. Com escriu Gabriel Janer Manila al pròleg del catàleg, "hi havia joguines de pobres i joguines de rics: pepes de porcellana comprades a París i pepes de cartró que podien adquirir-se el dia de la fira, una volta a l'any. La jugueta era -pot ser encara ho és- un objecte que facilitava la transició cap a una conducta predeterminada per la mateixa cultura, que ens entrenava per a l'exercici del paper que ens havia tocat. Mentre jugàvem, assajàvem de fer les activitats que la societat atribuïa als homes, diferenciades d'aquelles considerades pròpies de les dones.(...) Però no solament ens indicaven les joguines que ens corresponien, sinó que ens marcaven els respectius espais lúdics, perquè 'els nins -deien- no juguen amb les nines'".

Miquel Payeras

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

1er. cognom _____ 2on. _____ Nom _____ Tel. part. _____

Domicili _____ Població _____

Any de naixement _____ Professió _____ Tel. Treball _____ DNI _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període d'UN ANY, prorrogable si no hi ha ordre en contra, i un import de 14.946 pessetes.

(Firma)

Amb pagament:

- Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)
 Semestral (2 rebuts de 7.473 pessetes. Sols en el cas de pagament per banc).
 28.600 (Europa) 35.100 (Amèrica)

Forma de pagament:

•La subscripció representa un descompte de més de l'11% sobre el preu de venda als quioscos.

Dòm. bancària. Xec bancari adjunt

Gir postal núm. _____

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors: Caixa/Banc _____ Agència _____

Adreça _____ Població _____

Nom i adreça del titular del compte _____

Els pregue que fins a nova ordre els rebuts que presentarà Edicions del País Valencià, S.A. per l'import de la SUBSCRIPCIÓ ANUAL a pagar en:

- 1 rebut anual 2 rebuts semestrals

siguen pagats amb càrrec:

C/c Llibreta Núm. _____

_____ de _____ 199_____

(Firma)

EL TEMPS

Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 13a.
 Tel. (96) 352 48 69 • C.I.F. A-46186821
 46001 VALÈNCIA